

ANUNCIURI

Linia pețit, 6 col. pag. IV 40 bani
Seco III 2 lei
Inserțiuni și reclame pag. III și IV linia 2 lei
ANUNCIURILE ȘI INSERȚIUNILE PARTICULARE
sunt exclusiv primite la Agenția Havas în București,
Calea Victoriei No. 34.
ÎN PARIS la Agenția Havas, 8, Place de la Bourse,
și la toate sucursalele sale.

REPAȚIA STRADA ACADEMIEI, 4.

VOINȚA NAȚIONALĂ

DIAR NAȚIONAL-LIBERAL

ABONAMENTE

În Capitală și Districte, un an 40 lei; șase luni 26 lei;
trei luni 14 lei.
Pentru Străinătate, 50 lei pe an; 25 pe șase luni.
A SE ADRESA:
ÎN ROMANIA, la administrațiunea ziarului și oficiile
postale.
LA PARIS, la Havas, Laftie C-nie, 8 Place de la Bourse.
LA VIENNA, la D. B. G. Popovici, 45, Fleischmarkt.
ÎN ITALIA, la D. dott. Cav. Gustave Croce, Via San-
Francesco de Paola (N. Q.) 45 Genova.
ÎN GERMANIA, la toate oficiile postale.

ADMINISTRAȚIA STRADA ACADEMIEI, 4.

București 12 (24) Februarie 1891

CABINETUL MANU

Sgomotele despre o nouă criză ministerială nu au putut surprinde pe nimeni. De trei ani de zile trăim într-o criză continuă și e de mirare că acest nu mai știu al căteleva cabinet concentrat a putut să trăiască până astăzi. Sunt fțisici cari, după foarte aparențele, sunt condamnați să o ducă o și săi două cel mult și cu toate acestea își prelungec agonia săptămâni și une-ori luni întregi. Așa s'a întâmplat și cu ministerul Manu. Șubred, sdruncinat de la început, de abia înțindu-se pe picioare, el a dăinuit mai mult de cât chiar cei mai optimiști puteau să și-o închipuiesc. De două ori a fost, ce e drept, pe marginea groapei, el nu a scăpat însă de cât prin acea minune parlamentară care se numește răs-volut.

Acum totul este sfârșit. Insuși bolnavul cu toată limfa ce și-a injectat de două ori în Senat, simte, o recunoaște că e pe moarte. Și totuși printr-o supremă sforțare, d. general Manu se mai încearcă să reinvieze ceea ce e deja pe jumătate un cadavru.

Că moartea se apropie, nu mai încapă nici o îndoială. Pe de o parte succesele reputate de liberali în alegeri, adăncă mișcare provocată în Țară de acest partid atât de numeros, atât de bine organizat pentru luptă, popularitatea sa crescândă, iar pe de alta pretențiunile d-lui Carp, care amenință că în caz când nu va fi luat în minister va da vot de blam guvernului în Camera, au pus pe generalul Manu pe gânduri. Cabinetul concentrat simte că nu mai va putea disputa nici o alegere partidului liberal.

Pake, marele electoral al Capitalăi, este stabilit, desconsiderat, fără cea mai mică autoritate în capitală. În loc de a fi ca un sprijin și un ajutor, densus nu mai e astăzi decât pentru concentrați de cât o ghiulea pe care și-au atârnat-o de picioarele lor deja din cale a fără slăbănogite.

În asemenea împrejurări grave, când voturile de blam, fie în Senat, fie în Camera, stau amenințătoare d'asupra capului său ca nise săbii grele și tăioase, când nici nu se mai poate compta măcar pe suprema resursă a rezvolutului, generalul Manu s'a gândit că singura încercare ce mai poate face este de a opera partidului său o transfuziune de sânge nou.

D. general Manu s'a adresat și la d. Carp și la liberalii conservatori. Cu cel d'antău lucrurile nu au putut ajunge la nici o înțelegere. Lasă că pretențiile șefului junimiștilor sunt din cale afară exagerate, dar densus a pus mai presus de toate o condițiune, pe care d. general Manu nu se simte în stare să o realizeze. D. Carp, a cerut, în adevăr, d-lui Manu ca acesta să-i garanteze dizolvarea Senatului, care ar fi primit din primă și chiar un minister Manu-Carpp cu un vot de blam, de astă dată neurmat de nici un fel de rezvot. Dar dizolvarea Senatului nu atâră de d. general Manu ci de Suvveran, care în diferitele întrevderi ce a avut cu șefii concentrației, le-a declarat că după cum nu a acordat dizolvarea d-lui Catargiu, tot ast-fel nu o va acorda-o nici d-lui Manu sau d-lui Carpp. Regele nici că poate face alt-fel dacă vooese să fie consecvent.

Nu aveți de cât să vă înțelegați între d-voastră și să alcătuiți un partid serios de guvernământ, ar fi dis Suvveranul generalului Manu; dar dizolvarea nu pot să y'o dau.

D. Carpp nu va intra deci în minister. De aceea și Era nouă din Iași, direct inspirată de d. Carpp, a publicat zilele aceste un articol în care prevede căderea regimului. «Noi știm să scorbim treptele puterii fără regret, pentru că puterea nu este o afacere pentru noi»

încheie organul junimist căutând să se mângâie singur.

Acum d. general Manu și-a îndreptat privirile în altă parte. Vre-o trei-deci de senatori liberali-conservatori s'au și intrunit în zilele din urmă și au ales o deputațiune care se meargă la președintele consiliului și să-i propună reintrarea în partidul liberal-conservator, subscrind un program comun.

D. general Manu, pentru a putea reconstitui partidul, va trebui să se despartă de junimiști și să admită în cabinet căi-va liberali-conservatori.

Delegațiunea a fost primită alaltă-ieri de primul-ministru. Acestuia i s'a dat a înțelege că dacă nu se simte în stare să reorganizeze partidul liberal-conservator, atunci mai bine de cât să se espună la un vot de blam sigur în Senat, să se retragă și să cedeze locul altui bărbat de Stat, care ar putea îndeplini această operă. S'ar și fi pus înainte numele d-lui general Florescu.

D. Manu a răspuns într'un mod evasiv și a cerut două zile ca să se gândească. Astă-seară deci d-sa va trebui să dea un răspuns definitiv delegațiunei senatorilor liberali-conservatori.

În caz când o înțelegere s'ar stabili între delegațiune și d. Manu nu mai poate fi nici o îndoială că guvernul va fi primit în cameră cu un vot de blam. După cum însă d. Carp nu poate dobândi dizolvarea Senatului, tot ast-fel d. Manu sau înlocuitorul său nu ar putea dobândi dizolvarea Camerei.

Din ori-ce punct de vedere am privi deci lucrurile, situația concentrațiilor este desperată.

D. Manu s'a pus între ciocan și nicovăla.

Nu e de mirare că va fi sdrobit.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul telegrafic al Voinței Naționale

Viena, 23 Februarie. — După o telegramă din Paris adresată Nouet Presse este probabil ca d-nul Carnot să ribot, respectând incognit Impărețesei Frederic, nu-i vor face vizită oficială.

Freundenblatt vorbind de noul cabinet serb țice: că d. Gruici trăind mult timp în străinătate cunoaște necesitățile vieții internaționale și ori de câte ori interesele Austro-Ungariei și acelea ale Serbiei păreau a fi în desacord, Austro-Ungaria a găsit din partea guvernului din Belgrad o atențiune fealtă. D. Pasici nu a fost preocupat nici o dată de cât de lucrările partidului interne; tot așa și cu domnul Georgevici ministru afacerilor străine. Cu toate acestea poziția Serbiei în afacerile internaționale este destul de însemnată prin însăși poziția sa geografică. — Trebuie dar să se privească schimbarea cabinetului, mai cu seamă din punctul de vedere al dezvoltării interioare. Puțin îi pasă deci Austro-Ungariei de a și cine guvernează în Serbia; ea dorește numai în interesul Serbiei să fie bine guvernată.

«Correspondența Politică» află din Petersburg că după ultimele dispozițiuni, marele Duce George va sta numai câte-va zile la Atena, apoi se va întoarce la Petersburg.

Se consideră aproape ca sigură numirea d-lui Vlangali la postul de ambasador pe lângă Quirin, în locul d-lui d'Uexkuell, care este reu bolnav.

Lisabona, 23 Februarie. — Cercurile republicane s'au închis în toată țara.

Berlin, 23 Februarie. — Ca răspuns la știrea dată de «Times» și de ziarele franceze, după care supusul german Raddatz ar fi asasinat pe o fată din tribul Suahelilor, «Monitorul Imperiului» țice că această acuzație a fost ridicată din partea Sultanului din Zanzibar și că populațiunea s'a iritat, dar că în urma anchetei oficiale nu este nici un cas de urmărire în contra lui Raddatz.

Londra, 23 Februarie. — «Agenția Reuter» află din Buenos-Ayres că o luptă serioasă s'a dat lângă Pisagua; insurgenții au fost bătui. O nouă luptă s'a dat lângă Iquique; rezultatul este necunoscut.

Paris, 23 Februarie. — Agenția Havas anunță după o telegramă din Buenos-Ayres că starea de asediū a fost ridicată acolo în timpul alegerilor municipale și că s'au făcut fără incident, starea de asediū s'a restabilit după atelere.

Berlin, 23 Februarie. — Imbunătățirea stării sănătății fiului celui mai mic al Impăratului se menține; orice primejdie pare înlăturată.

Paris, 23 Februarie. — Proiectul de buget arată 3.218.404.133 franci la venituri și 3.217.815.525 franci la cheltuieli; este deci un excedent de 588.608 franci.

Paris, 23 Februarie. — Impărețesa Frederic va prelungi șederea sala Paris până Vinerea viitoare.

Belgrad, 23 Februarie. — Deputatul radical Stoianovici a publicat o broșură foarte violentă în contra ordinii lucrurilor legale în Serbia. Clubul radical a decis să excludă pe Stoianovici care va fi urmărit cu consimțirea Scurpinei; broșura a fost confiscată.

(Agenția Română).

NOUL CABINET AL SERBIEI

Belgrad, 23 Februarie. — Noul cabinet s'a constituit după cum urmează:

- D. Pasici, președinte al consiliului, fără portofoliu.
- D. Vuici, finanțe.
- D. Giaia, interne.
- D. Georgevici, afaceri străine.
- D. Gersici, justiție.
- D. Nicolici, instrucție publică.
- D. Tausanovici, agricultură.
- D. Velimirovici, lucrări publice.
- D. Colonel Raza Milețici, resbel.

LEGATIUNEA ROMANA

DIN VIENNA

Afacerea d-lui R. Văcărescu

Viena 7 Februarie 1891.

Colonia română de aci a fost dureros impresionată de scandalul întâmplat, zilele trecute, la balul dat de principele Reuss, ambasadorul Germaniei la Viena, de unde d. Radu Văcărescu, atașat la legațiunea noastră, a fost izgonit în modul cel mai rușinos.

Toate țările de aicea s'au ocupat de această afacere; ele nu au povestit însă de cât faptul izgonirii d-lui Văcărescu din bal, nu au pomenit însă și motivele cari au îndemnat pe principesa Reuss să recurgă la o măsură atât de severă.

Mé voiți încerca eu să vă dau de o cam dată câte-va amănunte în această privință.

În urma unor raporturi trimise la oficial Ball-Platz de către legațiunea Austro-Ungară din București asupra oare căror daraveri ale d-lui R. Văcărescu și a rolului jucat de d-sa în unele împrejurări pe cari ve voiți relatea, cercurile oficiale și diplomatice din Viena au luat hotărârea de a încheie saloanele lor d-lui R. Văcărescu.

Cel de întău care s'a hotărât să pună în practică această hotărâre a fost principele de Reuss, ambasador al Germaniei pe lângă curtea Impăratului Francisc-Iosef.

D. R. Văcărescu, care nu scia sau voia să infrunte această hotărâre; s'a prezentat acum două săptămâni la principesa Reuss, la vizită, care-l primi cu cea mai mare răceală.

— Dați un bal săptămâna viitoare? întrebă d. Văcărescu pe principesa, în momentul de a pleca.

— Nu, d-le, nu dau nici un bal, răspunde d-na Reuss.

După plecarea d-lui Văcărescu, persoanele cari se aflau în vizită la principesa și exprimară mirarea lor că principesa anunțase atașatului român că nu mai dă nici un bal, când invitațiunile erau deja trimise.

— Da, răspunde principesa, voiți da un bal, nu însă și pentru d. Văcărescu!

Cu toate că ambasadricea Germaniei făcuse această semnificare atașatului român, d. Văcărescu avu cetezanța să se prezinte la balul ambasadei germane. Cum 'l zări, d-na Reuss înaintă spre el și, față cu toată lumea, 'l spuse:

— Cum îndrăznești, d-le, să te prezinți în balul meu, când nu ești invitat?

D. Văcărescu fu nevoit să plece, urmat de surisurile ironice ale celor prezenți.

A doua zi, vedând scandala pe care-l provocase această tristă aventură întâmplată fiului său, aventura care-i făcea și lui poziția foarte dificilă în Viena, d. Teodor Văcărescu, tatăl, alergă la principele Reuss pentru a vedea ce este de făcut.

Principele Reuss spuse numai de cât motivul pentru care principesa, soția sa, izgonise din bal pe d. Radu Văcărescu.

D. Teodor Văcărescu se încercă să obțină, de la ambasadorul Germaniei, o oare-care reparațiune pentru fiul său, bună-oară invitarea sa la o altă serată, făcând principelui Reuss un tablou de ce tristă situație i s'a creat atașatului nostru prin izgonirea sa din bal. Terminând, d. Teodor Văcărescu atinse și o altă coardă.

— Gândiți-vă, principe, țice ministrul român, că fiul meu e atașat al Regelui nostru.

— Oui, răspunde principele Reuss, mais d'un Roi mai informé.

Lucrurile stau până acum aci. Într-o corespondență viitoare, ve voiți relatea ceea ce voiți mai afla în această privință.

B.

CRIZA MINISTERIALĂ

Născut din criză, acest minister anti-constituțional, nu putea, cum țice un organ național-liberal din Capitală, de cât să continue și să agraveze criza politică a țării.

Națiunea a fost în nedumerire atunci când i se cerea să și spuie voința ei prin alegerile generale de Camera și Senat. S'au ales oameni, prin fraudă și corupțiune, prin presiuni și bătăi și mai ales prin zăpăceala generală ce a urmat după împușcarea țeranilor, s'au ales oameni, în Parlament, cari, mulți din ei, erau rușinea județelor și injuria țării. Din un asemenea Parlament nu putea eși de cât guverne slabe și corupte, sângeroase și inepte. Cu un asemenea Parlament Coroana putea să și formeze ori-ce minister în dauna pactului nostru fundamental, în dauna regimului reprezentativ și spre înjosirea regimului parlamentar.

Și de fapt așa s'a întâmplat, căci era fatal să se întâmple așa. Când într'un Stat constituțional și democratic partidele sunt înlăturate, la putere nu pot veni de cât ambițioși fără scrupuli și fără ideal politic, oameni ai regimului personal, ai nebuniei momentane. Și când ast-fel de guverne pun mâna pe destinele unei națiuni, la ce te poți aștepta de cât la nemulțumirea generală, la criza perpetuă, la înjosirea instituțiilor și la revolta spiritului public? Ca niște asemenea guverne să poată dura și cărmui țara ar fi trebuit ca poporul românesc sau să aibă forma de guvernământ a Rusiei, sau să fie în epoca de copilărie sau să și fi pierdut mințile și să abdice la marile lui drepturi în folosul unor parveniți corupți și sacrilegi.

De la primele zile ale seriei guvernelor personale Națiunea a protestat. Și a protestat prin alegerile partiale, prin intrunirile din județe, prin marile intruniri din Capitală și prin presă. Guvernele personale au cădut rând pe rând, și criza politică nu s'a rezolvat încă, și criza continuă, așa în cât când noi, liberalii botoșeni, primim vestea crizei ministeriale, nu ne surprinde, căci noi, ca și țara întreagă, suntem convinși că criza a fost, este și va fi, cât timp Parlamentul impur va trăi și cât timp Coroana va stăruî în sistemul neconstituțional de a voi «pacea, liniștea și concordia» cu guverne personale, alcătuite din oameni fără partid și din desertori cari și-au trădat și părăsit partidul.

Criza este generală. Instituțiunile noastre liberale și democratice și-au dat rodul lor bine-făcător: astăzi națiunea este singură stăpână pe destinele ei și nu a consimțit, și nu consimțe, și nu va consimți ca alte forțe de cât ea să formeze și să răstoarne guvernele. — Și când de un ast-fel de drept mare și imprescriptibil este convins poporul românesc, nu un general Manu va putea îndăsuși conștiința și revolta lui. — Coroana s'a înșelat și cu generalul Manu cum s'a înșelat cu toți cei-alții pe cari, de trei ani, îi chiamă să aducă în Țară «pace, liniște și concordie» pe ruina drepturilor țării. S'a înșelat când a crezut că Națiunea este un cimitir de morți, la poarta căruia poți pune ori ce gardist feitor de morminte. S'a înșelat M. Sa Regele când a crezut că în potrirea curentului general, democratic și conscient, se poate ridica o stavilă cu un Manu, Al. Lahovary și alii.

Nici o îndoială nu poate fi asupra acestei simple probleme: b Națiunea liberă și conscientă de drepturile ei nu poate fi robită de o mână de ambițioși. Și Națiunea noastră liberă de multă vreme a ajuns conscientă de marile drept: toate puterile emană de la Națiune.

De aceea criza continuă de trei ani de zile.

De aceea surescitarea opiniunii publice și rădicarea spiritului general împotriva guvernelor personale. De aceea alungarea a cinci guverne. Și de aici izbucnirea crizei, latentă până acum, a guvernului actual.

Guvernul personal n'are partid și

în alegeri nu poate fi înconjurat de cât de miserabili, nu poate fi susținut de cât de desertori și rățaciți. Guvernul personal dar e fatal aruncat în infamii, e fatal obligat să verse sânge pentru a triumfa trist și rușinos. Țara însă nu poate consimți la asemenea sfășiere a libertăților publice. De aceea criza.

Guvernul personal n'are partid: iacă de ce de la înaltele funcțiuni administrative până la cele mai micl sunt date pe mâna transfulgilor kică conștiință și fără scrupule, ba chiar pe mâna cetăților de justiție pentru delictive ordinare și escrocherii.

Opiniunea publică s'a rădicat în potrirea acestui sistem funest și degradator. De aici pronunțarea unei crize politice care durează de trei ani de zile.

Guvernul personal n'are partid, oamenii din prejurul lui sunt și reți și inepți, și proiectele de legi pe cari guvernul actual le presintă parlamentului în majoritatea lor sunt rele sau nestudiate, și cad sau sunt retrase din discuțiune. Majoritatea parlamentară ori-cât de înjosită ar fi, în fața unor ast-fel de dese dovezi de incapacitate, perde curajul, perde speranța, perde încrederea în guvern, și îndeferența, dacă nu mai mult, cuprinde pe mulți din această majoritate. De aici criza.

Guvernul personal n'are partid, din această cauză nu și poate da seamă de starea spiritului în toată înținderea țării. Și când o cestiune de un mare interes economic și național seridică, guvernul actual se pronunță cu o ușurință stupidă și vinovată contra ei, fără a bănui consecințele acestei ofense aduse Națiunii întregi. Așa s'a întâmplat cu cestiunea moldovenească. Moldova se plângea. Jumătate din Națiune cere ceva de la ea să și spuie profundele ei dureri în fața indiferenței și incapacității care se resțafă pe banca ministerială. Oamenii vitregi de națiune se ridică pentru a mișora și înjosi durerea Moldovei; guvernul personal strein de durerea Moldovei, în loc de a și pleca fruntea acuză, în loc de a recunoaște glasul națiunii aruncă blesteme împii în contra aciora cari reprezentă ranele și durerile ei. Peste două săptămâni s'au convins, fără a mărturisii, că cestiunea Moldovei nu era o simplă cabală de bugetivori. Dar era prea târziu. De aci agravarea și izbucnirea crizei ministeriale.

Guvernul personal, ne având partid, s'a inspirat în Capitală de oamenii inferați de opinia publică și a crezut că această Capitală este o zestre terfelită a tuturor guvernelor. Ultima alegere din Capitală, cu toate falsurile și cu tot sângele vărsat, a dovedit națiunii și Coroanei, că Bucureștii sunt gata să restorne guvernul păcătos surprins cu fițilul în foile Constituțiunei noastre. De aici criza care durează pe ascuns de atată timp, se pune în evidență. Pe urmă, M. Sa Regele se pregătește pentru nunta de argint și de sigur că nu va consimți să o transforme într-o nuntă sinistra. Și de sigur nunta sinistra ar fi dacă ea ar presida guvernul păcătos de astăzi. Și de sigur Națiunea ar lua doliul pentru a protesta în contra aciora cari au cutezat să înlăture după 25 de ani, pactul sacru și fundamental al ei.

Criza este. Guvernul se va primum pentru ca să cadă definitiv; și numai când Țara își va da guvernul său criza va înceta și Coroana își va serbători în fericire nunta de argint.

(Libertatea din Botoșani).

POLITICA VAMALA

și ECONOMICA

A GUVERNULUI CONCENTRAT

INTERPELAREA D-LUI P. S. AURELIAN

DESZOLTATĂ

ÎN ȘEDINȚA SENATULUI DE LA 22 IANUARIE

Domnilor senatori,

Regret foarte mult că am fost nevoit să intrerup seria de discursuri magistrale, cum le numia prietenul meu d. Grădișteanu, în privința învătămintului public.

Negreșit, nu ve veți forma sau pensu trua aceasta că vin ca să vă cobor din regiuni înalte, cum sunt acele privitoare la cestiunile de învătămint public, cestiuni de înaltă speculațiune și filozofică și socială, și să vă cobor în cestiuni de o natură cu desăvârșire practică.

Deosebirea între aceste două ordine de idei este prea mare; dar, încă o dată, am făcut-o fiind-că cestiunea înfășăză oare-care interes, și al doilea m'a încurajat la aceasta chiar cele ce a rostit colegul nostru. D. Popi, D-sa în discursul privitor

la învătămintul public, a repetat în mai multe rânduri și a arătat Senatului că pentru a efectua măsurile și reformele în învătămint ne trebuie bani, bani și iar bani.

Ei bine, ne-a spus, cu ocaziunea discuțiunei asupra legii învătămintului public, ceea-ce sciam noi toți că, dacă în materie de răsboiul nerv este banul, tot banul este și în materie de învătămint.

Aceasta m'î aduce aminte că, pe când vorbea d. Popi, nu sciu care din colegii noștri convorbind cu d. ministru, d-sa 'i-a făcut un semn semnificativ, de unde reeșia că d. ministru avea aerul să țică: bine ar fi, dar trebuie bani...

Vedeți dar că mai totul se reduce iar la mijloace bănești, și de aceea, fiind-că cestiunea de politică vamală este dintre acelea de a cărora soluțiune, într'un înțeles său altul, depinde în mare parte sporeia avuției publice și private, ocupându-ne de organizarea noastră vamală, lucrăm indirect chiar în favoarea lățirii și ameliorării învătămintului nostru public. Căci, d-lor senatori, să nu ne facem iluzioni, putem rosti discursurile cele mai strălucite, cele mai magistrale, cele mai savante, după cum le califică prietenul Grădișteanu; putem înfățișa tablouriile cele mai exacte după organizarea culturii europene în comparațiune cu a noastră, ne vom putea convinge de toate lipsurile noastre — și avem multe din nefericire — și cu toate acestea lipsa de mijloace ve va ține pe loc, căci încă o dată nu ved ameliorațiune, nu ved reformă mare posibilă fără de mijloace bănești. De aceea tocmai importanța mijloacelor bănești justifică necesitatea de a avea o bună, o națională organizare vamală.

Iată pentru ce ve cer scuze că v'am coborit din înaltele regiuni în care ve delectați cu drept cuvânt, în regitiunea cu totul prosaică, cu totul materială a politicii vamale ce are de gând să urmeze guvernul nostru după expirarea tratatelor de comerț, adică de la Iunie viitor înainte.

Motivul care m'a îndemnat să fac interpelarea aceasta a fost că nu mi s'a dat un răspuns cu desăvârșire categoric în această mare cestiune a politicii economice vamale a României, cu ocazia discuțiunei răspunsului la Mesagiul regal. Negreșit că nu eu aș veni să vă răpesc timpul, dacă aș fi fost bine lămurit asupra acestei cestiuni. Senatul nu m'ar lua în nume de bine când ar vedea că, cu toate că cestiunea a fost în destul de bine lămurită cu ocaziunea discuțiunii asupra Mesagiului, eu totuși o readuc în desbatere.

Nu d-lor, nu am fost și nu sunt domiric asupra vederilor și intențiunilor guvernului cu privire la politica sa vamală. Textul din Mesagiul relativ la cestiune este obscur, elastic, neprecis, nu ne spune nimic categoric, simplu, așa că toată lumea muncitoare, toată suflarea producătoare să priceapă ce vooese să facă pe viitor guvernul M. S. Regelui.

În adevăr, iată coprinsul Mesagiului: «În anul viitor vor lua sfârșit mai ctoate tratatele de comerț încheiate cu diferitele State, afară de unul singu, care nu este însoțit cu un tarif convențional Țera recăpătând dar «Întreaga sa libertate de acțiune, veți «avea a vă ocupa mai întău cu întocmirea unui tarif vamal general care «să satisfacă, pe cât se va putea, toate «nevoile noastre economice.

»Dacă viitorul ne va dovedi utilitatea unor tratate, ele vor trebui să «țină seamă atât de industria noastră «născândă, cât și de expansiunea «portațiunei noastre agricole, acest «vechi și însemnat izvor de înavățire pentru țară.

»Nu sciu dacă d-voastre ați fost mulțumiți cu aceste declarațiuni neprecise în adevăr, suntem în ajutorul expirării tratatelor noastre de comerț; este vorba de a se spune țării economice, lunei muncitoare și producătoare, ce regim vamal o așteaptă în viitor; și în loc de toate acestea i se spune sau lucruri cunoscute, sau frase cu îndoiit înțeles, cari pot să se interpreteze după cum va voi cineva. Iată-mi se a spune că me așteptam cu totul la alt-ceva când este vorba de interesele economice ale Statului român.

Vedeți că din aceste două aliniate nu rezultă, cel puțin în trăsuii gene-

rale, vederile guvernului în materie de politică vamală. Ni se spune numai că încețoșă tratatul de comerț, lucru banal și cunoscut de toată lumea. Ni se mai face că dacă vor înceta, noi-o să întocmim un tarif vamal general. Mai întâiu, noi nu avem să întocmim tarife vamale, fiindcă cu întocmirea se ocupă comisiunea vamală; noi nu vom face decât să cercetăm opera acestei comisiuni revăzută și aprobată de guvern.

Cestiunea de a se întocmi tariful general este ceva care nu merită să figureze în Mesagiul, de oare-ce nu este ceva nou, ceva important ca fapt. Mai întâiu, că avem un tarif general care se aplică de la 1886. Ceea-ce ar fi fost nou și interesant să ni se spună, ar fi fost bazele pe care se revizuesc tariful general în vigoare, căci frasa cum că acel tarif trebuie să satisfacă pe cât se poate nevoile noastre economice nu spune nimic pozitiv, nimic precis.

Aliniatul II putea să ne mai dea oare-cari lamuriri mai precise. Ce dăce el?

«Dacă viitorul ne va dovedi utilitatea unor noi tratate, etc.»

Care viitor? Viitorul e o vorbă cu desăvârșire elastică. Dacă aș înțelege cum mi convine mie, mi-aș zice: probabil că prin acest al doilea aliniat guvernul Majestății Sale ne declară că are de gând să facă o experiență îndelungă cu alt regim vamal de cât acela de astăzi, și dacă experiența va dovedi că regimul de autonomie vamală nu convine intereselor țării, atunci se va reveni la regimul tratatelor de comerț cu tarife convenționale. Din nenorocire, nu este acesta înțelesul ce dă guvernul acestui aliniat, și iată cum: cu ocazia răspunsului la Mesagiul Tronului, eu am rostit cuvintele următoare: «Cred dar că, dacă am înțeles bine pe d. ministru de externe, guvernul e hotărât să facă experiență pentru câțiva ani cu regimul tarifului autonom.»

D. ministru președinte, creștând că cuvintele mele pot angaja la ceva, s'a grăbit a mi răspunde imediat. «*N'am d'is cât-va an.*»

Surpuzi de acest răspuns, eu am zis primului ministru: «*Apoi experiența în materie vamală nu se face în câte-va luni, trebuie o întreagă perioadă de cel mai puțin cinci ani.*»

Vedeți dar că am avut dreptate să încep oare-care îndoială când vedeam că mi se spune că nu trebuie câțiva ani pentru experimentarea tarifului ce are să se aplice de la lunie înainte, și cu toate acestea cine nu știe că nu se poate face experiență în câte-va luni pentru ca să se poată constata avantajele unui tarif autonom.

Pentru a ne convinge dacă tariful autonom produce roade folositoare pentru țară, cât timp ne trebuie? Eu am zis «cât-va ani»; ministrul a zis, nu. Dar oare câte-va luni sunt suficiente ca să ne convingă de eficacitatea unui sistem vamal? Serioasă este o asemenea declarație? Nu, chiar să ai este un termen mic ca să te convingă că un tarif vamal este avantajos intereselor noastre; trebuie o perioadă și mai lungă. Eu nu știu ce a avut în vedere d. ministru președinte, dar nu este mai puțin adevărat că veți justifica nedomirirea mea și veți scuza timpul care vi'l răpăse.

Recunoașteți, d-lor senatori, că am dreptul să mă îndosesc când chiar seful cabinetului nu voese să-și dea seamă că tarifele vamale nu se experimentează cu lunie; că trebuiesc timp pentru ca să se dovedească avantajele sau dezavantajele unui regim vamal. Ministrul nu spune nimic, ne lasă în nedomirire completă.

Indoiala mea a mai fost provocată și de altă declarație, de declarația d-lui ministru de externe, D-sa a bine-voit a răspunde la câteva cuvinte care le-am zis în cestiune, și nici d-sa n'a găsit de cuvință să facă o declarație categorică care să mă domirească pe mine, pe d-voastră, țara întreagă. Iată ce ne dăce d. ministru de externe:

«D-lor senatori, d. Aurelian a dat «deslușiri foarte exacte asupra acestei cestiuni, în momentul acesta n'aveam intenție să încheiem nici un tratat de comerț.»

Eu vă întreb pe d-voastră, ce va să dăce în momentul acesta? Cât va dura momentul la care se raportează ministrul de externe? Când dăce cineva în momentul acesta, lasă să presupunem fără să vrea, că în alt moment, —când?—aveți să încheiați tratate de comerț. În o cestiune atât de însemnată deși ca care atârna viitorul acestei țări nu pot să mă mulțumesc cu cuvintele, în momentul acesta; putea să se spună clar și categoric iată ce vom, cu atât mai mult cu cât în această cestiune avem destulă experiență. Nu înțeleg atâta diplomatie într-o cestiune atât de simplă. Când sunt interese mari

în joc; când capitaliștii așteaptă cu nerăbdare să cunoască ce regim așteaptă industria noastră națională, trebuie mai mult francheț, mai mult curaj și mai puțină diplomatie.

Eu am mai întreb pe d. ministru de externe, tot cu ocazia discuției Mesagiului, să ne spună în ce spirit are să fie revizuit tariful autonom; și d-sa răspunzându-mi, m'a aruncat într-o nedomirire și mai mare, m'a făcut să mă îndosesc și mai mult despre intențiile guvernului în privința politicii sale vamale. Iată în adevăr ce mi s'a răspuns:

«Dar onor. d. Aurelian întrebă: «*În ce spirit va fi revizuit tariful autonom? Lucrul nu este încă terminat, și nu pot să răspund asupra unei lucrări care nu este desăvârșită.*»

Eu am întreb pe d. ministru să ne spună: comisiunea vamală, înființată pe lângă ministrul de finanțe, în ce spirit lucrează, ce instrucțiuni i s'a dat, ce program i s'a dat? Căci ea nu lucrează secret, sau cel puțin nu trebuie să lucreze în secret.

Ei bine, d-lor, vedeți că n'am putut să am o declarație categorică, nu știu după ce program lucrează membrii comisiunii vamale. Ministrul a spus pozitiv că nu se poate spune, fiind că lucrarea nu este sfârșită; dar este oare nevoie ca să se termine alcătuirea tarifului vamal care se lucrează la ministerul de finanțe ca să scim ce vrea guvernul? Ori acea comisiune lucrează după propria ei inspirație, face ea cum vrea? Eu cred că o comisiune numită în o cestiune atât de importantă, ca cestiunea vamală, trebuie să se povățuiască de vederile guvernului; nu este o comisiune parlamentară care n'are să țină seamă de ce cugetă guvernul, ci o comisiune administrativă; astfel dar, ministrul nu poate dăce că nu face declarații categorice, fiind că lucrul nu este sfârșit. În trăsuri generale poate să mi răspundă: iată vederile noastre, iată instrucțiunile ce am dat comisiunii.

Iată încă o declarație care urmează imediat după aceea de sus, tot din partea d-lui ministru de externe. A creșt d. ministru de externe că nu este destul de categoric și vine în a doua parte și adaugă: «*Acest tarif general va fi adus în Camera și în Senaț, și Camera și Senațul i va menține sau i va modifica, după cum va găsi de cuvință.*»

Vedeți, d-lor, încă un motiv de îndoială. Ce vă spune d. ministru de externe? D. ministru dăce: ce tot me întreb d-ta ce instrucțiuni am dat comisiunii vamale? «*Ți-am spus întâiu că lucrul nu este sfârșit, și al doilea puțin ți importă să știi cu anticipare ce cuget eu în această materie. Nu o să vină tariful înaintea d-voastră și o să l' modificați cum veți vrea.*»

De asta dată pe mine nu mă interesează ce va face Senațul, pe mine mă interesează să știu guvernul Majestății Sale ce program are în materia vamală.

Cestiunea este atât de gravă în cât devine o cestiune de guvern. Și în adevăr cum ar mai putea sta un guvern la putere, când Senațul sau Camera ar respinge politica sa vamală? Dar în câte țări n'am văzut miniștri retrăgându-se pentru cestiuni vamale? În asemenea mari cestiuni nu este permis unui guvern să se pună la adăpostul Camerilor; el trebuie să știe ce vrea și să spună țării cu francheț care sunt vederile sale. În loc de aceste, d. ministru ne dăce puteți să faceți cum veți vrea. Cum? Aternă numai de noi toți ca fie-care să ne rostim? Este vre-un exemplu ca să discutăm 7, 8 sute de articole din tariful vamal punct cu punct? [Credeți d-voastră că putem studia cu eficacitate tariful vamal?]

Iușiune! Se cere, d-lor, o sumă de cunoștințe prea speciale, pentru ca noi să ne putem rosti apropos de fie-care taxă pentru sau contra.

Tariful general face parte din întreaga politică economică a unui guvern. Corpurile legiuitoare se mărginesc, în general, a studia asemenea tarife în trăsuri lor generale, iar nu a intra în amănunte tehnice. Prin urmare, datoria generală era să răspundă categoric la întrebările ce i se face, iar nu să ocolească cestiunea, și în cele din urmă să dispară lăsând Camerilor grija și răspunderea de a face cum vor socoti mai bine; s'a mărginit să mi dăce: ministrul așteaptă până va veni tariful înaintea Senațului ca să l studieze, și i va aproba sau nu.

Iată alt motiv de nedomirire. D-lor, mai sunt și alte motive, dar este inutil să vi le înșir; acestea sunt destule ca să vă explice d-voastră cauza care m'a făcut să adrese guvernului interpelarea aceasta. Eu n'am avut cătu-și de puțin dispozițiune de a vorbi, de a face discursuri, fiindcă mă cunoașteți prea bine și știți

că așa mare vorbitor nu sunt; dar față cu o cestiune care interesează întreaga țară și a cărei deslegare trebuie să o știm, a trebuit să iau cuvântul.

Ma este o impregiurare. Nu este d-și să nu primesc corespondențe de la interesați și față cu depeșile care vin din streinătate, toți se întreabă: dar ce face și are de gând guvernul? Și nu trebuie să vă înrați; mai ieri, sau a-laltă-ieri, o depeșă de la Viena spunea că s'a încheia convențiunea cu Austria; mâine altă depeșă că lucrul este gata.

Am vorbit d-lui ministru și mi-a dăce: ce, vă Juaiți dușeză? Foarte bine; dar dupe cine să ne luăm când și d-voastră nu ne spuneți nimic precis? Și ce faceți publicului cel mare, capitaliștilor, financiarilor, cari se uită la depeși și dăce: dar incertitudinea aceasta nu este bine să înceteze o dată? Mie unuia mi pare rău că guvernul nu și dă să nu voese să și dea seamă de gingășia situațiunei; mi pare rău că guvernul prin tăcerea sa sau prin declarațiunile sale în două per'i întreține îngrijirea în spirite. Mai că mi vine a crede că nu și dă îndestul seamă de interesele mari ce sunt în joc; mai că mi vine a crede: că d-nii miniștri cred că țara în privința economică se află tot în starea în care a lăsat-o guvernul conservator la 1876.

(Va urma).

SVONURI

Din Sibiu ni se comunică trista scire despre încetarea din viață a d-lui Elia Măcelaru, președinte al institutului de credit și de economii *Albina*, membru fondator al Asociațiunei transilvane pentru literatură română și cultura poporului Român, fost deputat dietal, etc.

Inmormântarea a avut loc ieri, 10 (22) curent, la cimitirul greco-oriental din Sibiu.

Diarele musicale străine publica critici din cele mai favorabile pentru una din artile noastre, d-na Dardée-Hartulary, o celebră cântăreață, care repozită cele mai mari succese pe scena teatralului *Scala* din Milano.

Un deputat-concentrat plagiator. D. dr. Athanasescu, deputat guvernamental, profesor și medic de spital, a dat la lumină un tratat de igienă.

Reforma din Craiova afirmă că această lucrare este o plagiatură. Deputatul concentrat Athanasescu a copiat *ad-literam* pe d. Pécaut, de la care a împrumutat până și titlu, dând această plagiatură ca o operă originală a sa.

Joia trecută a avut loc la primărie, căsătoria civilă a d-lui P. Gheorghievici, cunoscutul comerciant din strada Câmpianu, cu d-ra Bertha Dorfmeister.

Aflăm că ténérul Romulus P. Voinescu, licențiat în drept al facultății noastre juridice, a trecut cu succes examenul I înaintea facultății juridice din Paris.

Ni se anunță că în cursul postului Pascelui vor începe, în sala palatului Athenului, concertele simfonice date sub direcția d-lui E. Wachmann.

Ele vor fi în număr de 5. Inscriserile pentru abonamente se fac la magazinul de muzică al d-lui C. Gebauer și la librăria Graeve.

Comisarul Lupescu, de la secția 40, exploatează pe cetățenii și comercianții din raionul secției 40, în modul cel mai neomeros, cu lemne, mâncare, vin și alte alimente, astfel că cea mai mare parte din acei comercianți sunt înșelați.

Dar un fapt revoltător s'a petrecut în seara de 25 Ianuarie e. c., de către acest comisar, pe la orele 12 noaptea, a trimis epistatul cu sergentul la d-na moașe Iliescu, din strada Epurilor No. 24 și a adus-o să dea îngrijirile ei soției sale care era bolnavă, astfel că biata moașe a venit și a făcut 3-4 vizite, pentru care urma să fie plătită cu 10-15 lei, iar în loc de plată, numitul comisar a avut impertinență a face pe moașe obraznică când i-a cerut plata, tot astfel sunt tratați toți comercianții cari cer plata lor de la faimosul comisar, creatură concentrată.

Sigur că d. colonel Algiu se va grăbi să recompenseze pe acest tip de comisar onest.

INMORMENTAREA DRULUI CODRESCU

Am comunicat lectorilor noștri, trista știre despre încetarea din viață a d-ului C. C. Codrescu din Bêrlad, pe care moartea nemiloasă l'a răpit din mijlocul numeroșilor săi amici și cunoscuți, în cea mai frumoasă vîrstă a vieții sale.

Moartea acestui bun părinte, virtuos cetățean și pătruns patriot a lăsat în urmă regrete unanime.

Diarul bêrlădean *Tutova*, care a apărut, în această tristă ocaziune, încadrat în negru ca semn de doliu, publică o mică schiță biografică a decedatului și o dare de seamă a inmormântării sale, pe care le comunicăm cititorilor noștri:

Născut la 1840 în Bêrlad. primele studii ale copilăriei și le face la vechia școală primară No. 1 din locul seș patal, iar liceul îl termină la Octombrie 1859 în Iași, de unde ca unu din cei mai distinși al aceluși liceu, trece ca bursier al statului, la universitatea din Paris, și la lunie în 1865 se întoarce țară ca doctor în medicină.

Epitropia casei sântului Spiridon din Iași îl numește îndată în acel an ca medic secundar la spitalul Central de unde, după un scurt timp, revine în mult adoratul seș loc natal, ca medic al spitalului sfilat din Bêrlad, dependent de acea casă.

De aici iubește activitatea acestui neobosit și inteligent fiu al Bêrladului; aici își sacrifică munca, energia, știința și devotamentul indiscripțibil pentru sânta cauză umanitară și patriotică, lăsând în urma sa un monument neperitor: *Spitalul «Bêrlad și Elena Beldiman»*, care va reaminti în vece, memoria scumpă a bărbatului de știință!

El își dăce — și cu drept cuvânt: «*Ca sibiștist al statului dobândim instrucțiunea cu dăruț poporului, către acest popor trebuia să manifestez recunoștința mea.*»

Da, la anul 1865, doctorul C. Codrescu găsește spitalul din Bêrlad în cea mai tristă stare de decadență; astfel că numărul păturilor era redus la 15 — într'un local ruinat, cu acoperământul putred și zidurile negre de umedea.

Un sentiment nobil de împlinirea sântei datorii îl mișcă, de a părăsi frumoasa pozițiune ce dobândise ca medic la spitalul central din Iași, a reveni în mijlocul Bêrlădenilor și ași spune vorbele sale pugetări în privința modului și mijloacelor, pe care le credea mai nemerite, pentru a scoate din mizeria îngrozitoare în care se găsea pe atunci spitalul din Bêrlad.

Voința fermă a bărbatului de inimă triumfă; îl vedem în fruntea unei idei mărețe, de a clădi prin subscripțiuni publice, un palat monumental, unde se vor adăposti în scurgerea timpurilor, mi de suferință al orașului și județului.

În adevăr, în seara de 17 Ianuarie, anul 1867, doctorul Constantin Codrescu, în mijlocul unei afleuțe de tot ce avea Bêrladul mai distins, înconjurat de fruntași cetățeni al orașului nostru, ține o conferință memorabilă, în măreț scop: a fondare spitalului «Bêrlad și Elena Beldiman».

Cetățenii Bêrladului mișcați de mărețea ideii a înțeleptului și energicului medic, îl încredințază direcțiunea lucrărilor pentru construcțiunea edificiului.

Zidirea începe cu pași repezi și la 26 Aprilie a anului 1881, acest grandios edificiu se inaugurează prin o serbare remasă memorabilă în analele orașului nostru, întinzându-și umanele sale brațe de a primi în sinul seș omenirea suferindă.

Zelul și devotamentul pus de regretatul doctor Codrescu, la fondarea acestui spital, la ridicarea acestui măreț edificiu și la organizarea lui pe baze științifice, fu recompensat cu o cunună de stejar, care în ziua de 2 Februarie, după decă am, se vedea depus pe sicriul fericiutului bărbat, reamintind cu respect și admirațiune virtuțile sale cetățenești!

Oare putem dăce că prin fondarea și organizarea spitalului, doctorul C. Codrescu își sfârșese întreaga sa activitate științifică și patriotică?

O scurtă ochire asupra activității sale fecunde în orașul nostru în răstimp de 26 ani, ne pune în evidență fapte, care vorbesc în de-ajuns și cari, pentru omagiul ce datorim memoriei sale, ne îndeamnă a le reaminti, de și o facem aceasta într-o schițare fugitivă a unui cadru de țiar.

Doctorul Codrescu este un muncitor neobosit, un scriitor serios, un profesor eminent de igienă și medicină populară la liceul «Codreanu» și la școala normală din Bêrlad.

Scrierile sale, ce adaugă la înăvțirea operelor didactice de resort științific sunt: un tratat de igienă, operă premiată de Academia Română; un manual de medicină populară, studiu asupra apelor minerale de la băile Slănicului, o scriere de valoare asupra stărei deplorabile a localităților de școale și îndemnul energetic de a se clădi un local propriu pentru liceul «Codreanu».

Ca profesor, cine nu și reamintesc în prelecițiunile d-fului Codrescu pe magistrul integru, pe naționalistul infocat, pe părintele blând și povățuitorul înțelept al junimeii studioase?

Ca vice-președinte al *Atheneului din Bêrlad*, prin memorabila sa conferință ținută asupra microbilor, redespertă în inimile concetățenilor seș, gustul, știința și îndemnul la o viață literară-științifică în orașul nostru.

Ca medic îl vedem pretutindenea, atât ca civil, cât și ca militar. Își servește țara cu cel mai rar devotament în timpul rebelului de la 1877, alinând prin activitatea, știința și caritatea osemplară, pe la spitalele și ambulanțele din câmpul lui Marte suferințele răniților luptători ai independenței române. Pentru aceste servicii și merite necontestate, regretatul dr. Codrescu este numit medic militar în rezervă și înaintat treptat, până la građu de locotenent-colonel.

Ca bărbat politic, doctorul Codrescu ocupă locu de frunțăș și luptător neovător la toate mișcările cele mai însemnate ale vieții noastre politice, ce s'a succedat de la 1866, până la moartea sa.

Județul Tutova și orașul Bêrlad se întrec de ași discuta onoarea de a poseda pe doctorul Codrescu în fruntea sa; ca consilier județean și comunal, aducându-le cele mai emnente și desinteresate servicii.

Se știe că regretatul dr. Codrescu a decedat la București în ziua de 30 Ianuarie.

Trista scire se comunică telegrafic la Bêrlad, unde produse cea mai vie impresie.

Mai mulți cetățeni din Bêrlad se constituie în comitet spre a alcătui programa inmormântării care se deoseie să se facă la Bêrlad, și transmis, în numele orașului și județului, o telegramă de condoleanță inconsoalibilei soției a decedatului, d-na Cecilia Codrescu.

Corpul decedatului trebuia să fie adus la Bêrlad cu trenul de seara de la 31 Ianuarie.

Cu 2 ore înainte de sosirea trenului, lumea se grămădia la gară.

La 6 ore 40 m. trenul sosi în gară și sicriul fu scos din vagonul mortuar, în mijlocul unei jale indiscripțibile.

Tot orașul era în picioare. Procesiunea de la gară la locuința defunctului a fost impunătoare.

Inmormântarea se făcu la 2 Februarie.

În acea țară, la 12 ore, cortegiul funebru, urmat de o afleuță foarte mare, porni de la locuința decedatului, pe urmele străzilor Epureanu și principală, și ajunge în fața spitalului, unde d. C. Nanu, președintele spitalului, rosti un foarte mișcător discurs, pe care l vom publica în numărul viitor.

De aci cortegiul înaintă în ordinea următoare:

1) un pluton de călărași, 2) căpetele cu steagurile bisericilor, 3) scolarele din Bêrlad cu steagurile lor purtând doliu și a nume: Școalele primare, școala normală, gimnaziul Rea, liceul Codreanu, 4) corul școlii normale condus de profesorul școlii d. Lascar Herjescu, 6) preoții bisericilor în frunte cu Prea Sântia Sa Părintele Episcopiei Silvestru al Hușilor, 7) Decorațiunile defunctului, în tre care: crucea trecerii Dunării, serviciul credincios, medalia Bene Merente clase I, ordinul coroanei României, de cavalier și oficer 8) carul funebru, 9) Familia și amicii decedatului, 10) corpul didactic al orașului medical și al advocatilor, membrii *Atheneului* din Bêrlad, societățile pentru învățătura poporului Român, secțiunea Tutova, 12) societatea meseriașilor, musica militară condusă de d. locotenent Daniel Hinke, 14) armata teritorială.

Cortegiul se opri apoi în fața gimnasiunii reale, unde un elev al școlii normale rosti câte-va cuvinte în memoria fostului seș profesor.

De aci continuă cortegiul până în piața bisericilor catedrale *Domneasca*, unde se opri pentru a se oficia prohodul obicinuit. Aici d-nul dr. G. Bercaru ține un discurs.

După terminarea prohodului, cortegiul înaintă în perfectă ordine pe strada Carol I, traversă calea Tutovei, îndreptându-se spre cimitirul «Eternitatea».

În fața liceului Codreanu, un elev din clasa VII-a propunță un discurs regretatului seș profesor, ca omagiu de respect adus din partea elevilor liceului.

Ajuns la locul de vecinicie, unde se vor depune pentru tot-d-a-una osemintele celui mai iubit copil al orașului nostru, stimulat nostru concetățean și profesor liceal d. Stroe Beloescu, unul din cei mai devotați amici al repositatului, pronunță un discurs improvisat, în momentul când cociugul se depunea pe marginea mormântului, discurs pe care de asemenea l vom publica în numărul viitor și care storce lacrimi de durere din partea membrilor familiei și a numeroșilor amici al decedatului.

Cordoanele carului funebru erau ținute succesiv, de la domiciliul și până la cimitir, de d-nii I. Popescu, N. Bujoreanu, Stroe Beloescu, Lascar Costin, G. Șuțu, C. Nanu, I. Juvara, colonel Cocitescu, Ștefan Neagoe, doctor Calab, S. Halță și Lazăr Bistricianu.

Carul funebru era precedat de un alt car cu 27 cununii, depuse de familie, de autoritățile locale, de amici și cunoscuți al decedatului.

TEROAREA
ÎN
JUDEȚUL MEHEDINTI

Următoarea petiție fost adreșată primului ministru.

Din copriusul ei poate oricine

să vadă ce fel de administrație mai e și în județul Mehedinți. Iată această petiție:

Domnule prim-ministru,

În seara zilei de 1 Ianuarie, anul corent, m'am pomenit cu d-nu subprefect L. Scafeș și d-nu pomojnic G. M. Coniăneanu, funcționarii al subprefecturii plășei Motru-de-Jos-Dumbrava, în urmă cu mai mulți călărași înarmați și m'am pomenit incongiurat la domiciliul casei mele, m'au luat la bătai și am rămas leșinat în sosea. Vedeând că eu am rămas leșinat de bătae nu m'au putut să mă ducă la subprefectură, mi au luat un copil de 15 ani și l'au dus la subprefectură și l'au ținut sub arest 15 zile, arestare ilegală din care acest copil a fost dat în boala dambalei sub acest arest.

După mai multe zile, în urmă când m'am putut să mă desmeticesc din acea bătae. m'am dus la subprefectură ca să întreb de ce imi jube copiliu atât de mult la arest. Atunci a dat d-nu pomojnic ordin la tin călărași, anume Bădulescu, din comuna Têmna, și m'a luat în spinare și s'a pus d-nu pomojnic cu tin biciu plin de nisip și m'a bătut cu acel bici până când am leșinat, lucru care nu s'a pomenit fără ca să fiu culpabil.

Vom rog, bine-voii, d-le prim-ministru, a ordona o anchetă serioasă prin d-nu Prefect al județului Gorj ca să vie în localitate, să cerceteze cazul și a fi și noi satisfăcuți de drepturile noastre, fiind că funcționarii superiori din județul nostru sunt ajunși cu d-nu sub-prefect și cu d-nu pomojnic, și tu ne putem căpăta nici un drept, pentru să rămănem și morți din mânele d-lor.

PETRE TOGOE

Comerciant.

Din Streliha.

O INTÊMPINARE

1891, Februarie 6.

Domnului director al diarului «Voința Națională»

Domnule director,

Sub-semnații avem onoare a vă ruga să bine voii a publica în stimatele d-vo, țiar, următoarea întâmpinare la cele de a publicat diarul *Românul* în ziua de 12-13 st. n. relativ la o «plângere», care s'a trimis d-lui prim-procuror Ilfov, subscrisă de G. Vișan și C. Cristescu din comuna Mitreni, plasa Oltenița.

Domnule director, mai întâiu de toate declarăm sus și tare, că: toate cele relatate de d. C. Cristescu, sunt niște infame calomnii, aduse noue și unor comisiuni din 1884 și 1885.

C. Cristescu, faimosul agitator al răscoalii țărănilor din anul de tristă memorie 1888, care, îndemna populațiunea rurală la jafuri și crime oribile, era să fie executat de armata de asediare, dar; grație unui vapor de trează al d-lui Ath. Constantinidis, care a avut generoșitatea al ascunde în grătarele sale, spre a l' lăsa liber să înșele pe bieții țărani, luându-le bani, ca să le dea pământurile celor «expropriatarii» — expropriatările care exista numai în capul și imaginațiunea d-lui Cristescu, și acela de meșeria d-lui.

Nu s'a făcut nici o impropriatările ilegală, și ca probă, este constatarea ce s'a făcut de d. prim-procuror de Ilfov, prin d. sub-prefect de Oltenița în zilele de 17 și 18 Octombrie 1890.

D. Cristescu în «plângerea» sa patetică, plânge l'ă, vârsând lacrimi de crocodil... pentru clienții seș, căci d-lui face pe advocatul fără diplomă printre bieții țărani, pe cari îl speculează fără de nici o rușine și teamă de nimeni, căroro le-a luat de fie-care câte 20-120 lei; chiar lui Gheorghie Vișan i-a luat 100 lei ca să i dea «pământul luat de comisiunea din 1884.»

Le spune că a dat bani pe la advocații; face să apară câte o plângere prin țiare, cu care să poată scoate ochii orbilor!... că banii ce i-au dat ei, i-a dat pe la advocații și jurnale.

În fine, domnule director, în interesul piniunei publice în general și al nostru în particular, desfădem pe d. Cristescu să vie în fața celor în drept, să arate șoțiile comisiunilor din 1884 și 1885.

Aceste comisiuni au fost legale, și au lucrat legal, nu cum spune d. Cristescu «hoteste»; este lesne a face pe cine-va hot, trebuie probe.

Domnule director, vă rugăm să binevoii a da publicității această întâmpinare în imparțialul, d-v. diar *Voința Națională*, mulțumindu-vă cu anticipație pentru ospitalitatea ce i-o dați.

Preotul I. Furtunescu, I. G. Trifon, C. Crețu, Preotul C. Brejbeanu, Ioan Măneșcu.

6 Februarie 1891.

CEL MAI BUN ANTIPARASITAR
PENTRU SEMANATURA PORUMBULUI ȘI A GRAULUI
ESTE
GERMINATORUL
prin care încolțesc toate boabele și se obține o
RECOLTA CU UN SFERT MAI MARE
O cutie de 7 lei ajunge pentru 10 hectolitre de semințe.
A se adresa d-ului LERAT, inginer Calea Victoriei, 64, (casa Resch, etag. I).

PUTERE SI FRUMUSEȚE
Sfânta perfectă,
Mănușă excelentă
Putere și frumusețe
Sunt două perfectiuni care se unesc în această pastilă de Vichy...

FRIED. KRUPP, ESSEN
CALE
Gă și transportabilă
VAGONETE
pentru toate scopurile
SCHIMBĂTORI DE CALE
PLĂCI
INVERTITOARE etc.
LOCOMOTIVE
PROSPECTE
DE VISE GRATIS
Reprezentanța Generală pentru România: APPEL & CIE BUCUREȘTI.
Iași: MORITZ GELBER. — Braila: S. STOJANOVITS.

BREZII I. LEMAITRE SUCCESORI
TURNATORIA DE FER ȘI ALAMA — ATELIER MECANIC
București, — Calea Văcărești 961, — București
Se înstrăinează cu construcții de
arbore și sori cu prețuri mai reduse
de cât acele din Viena și Pesta.
PREȚUL
Unul metru cu 1 piatră de 36 lei 1800
: : : : : 46 : 2100
: : : : : 86 : 3600
: : : : : 43 : 3800
Recepută repede ori-care lucru de
turnătorie sau mecanică; precum: o-
lăne simple și ornate.
Mare asortiment de mobile pentru
gădini, armamente pentru grădini
și teacuri de via, etc.
Mare depozit de grinzi de fer, raturi pentru vagonete
Bouville, țevi de tuci. Mare asortiment de pietre de moară
Lorté-sous-Jouars.

Purgativul Gérardel, în tablete de dimensiunea unei pastile de Vichy se bucură de proprietăți laxative și răcoritoare însemnate. Supte sau mâncate, aceste tablete cu un gust delicios constituie, pentru femeile delicate și copiii delicți, o adevărată prăjitură. Băbății în puterea etății, bătrânii cari mistuiesc rău, aceia a căror viață sedentară prinde o stimulare a funcțiilor digestive, trebuie să-l întrebunțeze regulat. Bile, Flegma, Humoarea sângelui, Constipația, Durerile de cap, Migrenele dispar în forțe puțin timp. Pielii obrazului devine rumenă, și veselia revine cu sănătate. Purgativul Gérardel se găsește în toate Farmaciile. Cutia care conține 18 pluggăni costă în Franța 1 fr. 50. Două tablete mostră se trimite or-cărei persoane care va face o cerere francoasă d-ului GÉRAUDEL, Farmacist la Sainte-Ménéhould, (Franța).

FABRICA DE SPIRT.—RAFINERIA.—MOARA CU ABUR
ANDREI A. POPOVICI
București, la Bariera Herestrău. — Comuna Băneasa-Herestrău
Reconstruind Fabrica de spirit cu aparatele cele mai perfecte, oferă clienților săi cea mai bună calitate de spirit rafinat, prețuri convenabile și la înțelegere credit.
Moara având 150 cai putere, perfecționată cu valuri sistem Buda-Pesta, macină cu preț redus și foarte avantajos.
Se fac avansuri asupra grăului descărcat spre măcinare.
Borhotul nefind vândut, fabrica are în grajduri la 400 bôl spre Ingrășare.—Avis d-lor măcelari.
Informațiuni la Fabrică, sau la Comptuarul Fabricii din Strada Șelari, No. 1.

ALBERT BAUER, Constructor de Mori
Biru tehnic — BUCUREȘTI — Str. Colței, 49
MORI — FABRICI DE SPIRT — FABRICI DE LEMNARI
FABRICI DE SCROBEALĂ
Mașini pentru tot felul de industrie. Mașini de aburi, Turbice, Roate hidraulice, Depozit de umelte și obiecte de exploatare pentru fabrici de tot felul. Pietre de Moare. Instalațiuni de lumină electrică. Fabricațiuni de curele de piele.
(CATALOGHE ȘI PREȚURI CORENTE LA CERERE GRATIS ȘI FRANCO).

CASA DE SCHIMB
Nachmias & Finkels
No. 8, în noul palat «Dacia-Romana», Str.
Lipsanilor No. 8, în fața Palatului Băncii Naționale
BUCUREȘTI
Cumpără și vinde efecte publice și face orice
schimb de monedă
Cursul pe ziua de 12 Februarie 1891

MISTURI ARTIFICIALE
VIN
SINDIGEST DE
CHASSAING
cu
PEPSINA ȘI CU DIASTAZA
Acesti naturali și indispensabili ai
MISTURII
25 de ani de isbândă
în partea
MISTURII GRELE
SAU PRODUȘTELE
BOALELOR DE STOMAC
Dyspepsii, Gastralgii,
Pierderea Poftei de Mâncare, a Feteiilor
Bilării, Slăbici, a Constipațiilor
Lente, a Tensiunii.
PARIS, 6, Avenue Victoria 6,
Se găsesc în principalele farmacii.
Depozit gen, la Ion Tețu, București.

FONDATA
IN
ANUL 1889
TIPOGRAFIA
VOINȚA NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI
4, STRADA ACADEMIEI, 4
FONDATA
IN
ANUL 1889
Acest atelier tipografic, fondat în luna Noembrie din expiratul an 1889, este asortat cu diferite caractere de litere din cele mai moderne, sistem francez, din renumita fonderie de litere Deberny & Comp. din Paris; posedă 3 mașini cilindrice perfecționate din cunoscuta și renumita fabrică Marinoni tot din Paris, așa că este în pozițiune a executa tot felul de lucrări atingătoare de această artă, precum:
ADRESE ȘI CIRCULARI
ETICHETE
CARTI DE VISITA
CARTI LITERARE ȘI ȘTIINȚIFICE
REGISTRE, COMPTURI, FACTURI
DIARE IN ORICE FORMAT ȘI TOT FELUL DE LUCRĂRI MERCANTILE.
INVITAȚII DE NUNTA
BOTEZ
ȘI INMORMENTARE
Devisa acestui stabiliment fiind: ACURATEȚĂ, ESACTITATE ȘI RAPIDITATE, speră că va fi onorat și vizitat de o numeroasă clientelă, care va fi pe deplin mulțumită și satisfăcută.
PREȚURI FOARTE MODERATE

DONTINA
și Elixirul Pelletier
sunt două dentifrici
compușe de inventator-
rulochimist, PELLETIER
membru al Academiei
de Medicină din Paris,
spre conservarea din-
ților, curățenii și hi-
gieniei gurii.
Dontina Pelletier este
o pasta môle peste
care se trece peria și
care servă a înalbi
dintii fără a strica
smălțul lor.
Elixirul Pelletier și întrebunțază
amestecat cu puțină apă pentru a curăți
și a purifica gura, a întări gingiile, a
parfuma respirația, a preveni sau a potoli
durerile cariei dentale.
Acesta produse se vând în principalele
farmacii din toate țările și sunt preparate
la Paris, 19, Rue Jacob.

LIPSA DE PUTERI
Sălbătică — Sicilic
PIERUL BRAVAIS
reprezintă exact felul copleșit în econo-
mie, experimentat de cel mai mare me-
dicin din lume, și trece numai de câțiva
sânge; nu constituie, nu ceterizează
stomacul și nu îngreunează diigii. Si se
înlează în tot felul de picături de care
A SE CERE ADEVĂRATA MARCA
se găsește în toate farmaciile
de Milano: 40, 5, 42, Rue St-Lazare, Paris.
Depozit la: Ion Tețu, Strada Lipsanilor, București!

HOTEL FIESKI
Strada Șelari, 7, București
(lângă Lipsanul)
Se găsesc în acest Hotel, cu prețuri foarte
moderate, apartamente pentru familie, pe lung
și pe un întreg, mobilate sau nu, cu cuine și
puzință. Asemenea și odăi mobilate pe lung.

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ÎN ROMANIA
Valabil de la 19 SEPTEMBRE (1 OCTOMBRE) 1890, pînă la 20 MAIU (1 IUNI) 1891.
Table with multiple columns showing train routes, stations, and schedules for various lines like București-Iasi-Ungheii, Ungheii-Iasi-București, etc.